

След още десет, или оптимистично редакционно
Станой Станоев

<http://doi.org/10.7546/BF.1.2025.01>

(Резюме)

Текстът е посветен на последните десет години от историята на списание „Български фолклор“ като част от неговото вече половинвековно съществуване. Проследени са издателските политики, които то следва, насочени основно към неговата отвореност към различни хуманитарни дисциплини (фолклористика, етнология, антропология, изкуства), както и към широк авторски кръг (учени и университетски преподаватели, музейни специалисти, читалищни и просветни деятели и др.). Водещата научна парадигма, върху която стъпва списването на „Български фолклор“, предполага многообразие на изследователските посоки и подходи. Виждането на фолклора като следствие от универсалната човешка потребност от творчество отваря широка времева перспектива, като в същото време пряко отвежда към процесите на самоидентификация на различни равнища – личностни, общностни, локални, регионални и др. Погледнато от дистанция, в разнообразието от тематични броеве и отделни публикации се забелязват няколко тематични кръга, в които те биха могли – при известно огрубяване – да бъдат групирани: традиционна култура, наследство, идентичност, съвременност. Взети заедно и във взаимна връзка, те открояват водещите траектории, по които се движи списанието като отражение на научните процеси.

Ключови думи: „Български фолклор“; фолклористика; етнология; антропология; изкуства; традиционна култура; наследство; идентичност; съвременност

Станой Станоев
Институт за етнология и фолклористика
с Етнографски музей
Българска академия на науките
ул. „Акад. Георги Бончев“, бл. 6
1113 София, БЪЛГАРИЯ
st.stanoev@gmail.com